



V Bruselu dne 23.11.2016  
COM(2016) 853 final

2016/0363 (COD)

Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**

**kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

## DŮVODOVÁ ZPRÁVA

### 1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

#### • Odůvodnění a cíle návrhu

Navrhované změny směrnice 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení krize bank jsou součástí legislativního balíčku, který zahrnuje změny nařízení (EU) č. 575/2013 o kapitálových požadavcích, směrnice 2013/36/EU o kapitálových požadavcích a nařízení (EU) č. 806/2014 o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

V uplynulých letech EU realizovala zásadní reformu regulačního rámce pro finanční služby, aby zvýšila odolnost finančních institucí EU. Tato reforma převážně vycházela z globálních standardů dohodnutých s mezinárodními partnery EU. Uvedený soubor reforem zahrnoval zejména nařízení (EU) č. 575/2013 o kapitálových požadavcích a směrnicí 2013/36/EU o kapitálových požadavcích a obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, směrnicí 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení krize bank a nařízení (EU) č. 806/2014 o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Tato opatření byla přijata v reakci na finanční krizi z let 2007–2008. V důsledku finanční krize byly vlády po celém světě vzhledem k neexistenci adekvátního rámce pro krizové řízení a řešení krize nuceny zachraňovat banky. Následný dopad na veřejné finance, stejně jako nežádoucí pobídka plynoucí ze socializace nákladů vzniklých selháním bank, upozornily na to, že pro řešení krizí bank a ochranu finanční stability je nutný jiný přístup.

V souladu s významnými kroky podniknutými na mezinárodních fórech vytvořily směrnice 2014/59/EU o ozdravných postupech a řešení krize bank<sup>1</sup> a nařízení (EU) č. 806/2014 o jednotném mechanismu pro řešení krizí<sup>2</sup> v rámci Evropské unie robustní rámec pro účinné řešení krizí bank a snížení jejich negativního dopadu na finanční stabilitu a veřejné finance. Klíčovým nástrojem tohoto robustního rámce pro řešení krizí je rekapitalizace z vnitřních zdrojů („bail-in“), spočívající v odepsání dluhu nebo konverzi dluhových či jiných závazků na kapitál v souladu s předem stanovenou hierarchií. Tento nástroj lze použít k absorbování ztrát instituce, u níž došlo k selhání nebo je její selhání pravděpodobné, a k její interní rekapitalizaci, čímž se obnoví její životaschopnost. Břemeno selhání instituce tedy budou muset nést akcionáři a další věřitelé, nikoli daňoví poplatníci.

Jedním z hlavních cílů směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank je usnadnit v případě krize určité banky absorbování ztrát soukromým sektorem. V zájmu dosažení tohoto cíle mají všechny banky povinnost splnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“), aby bylo zajištěno, že budou pro odepsání nebo konverzi na kapitál k dispozici dostatečné finanční prostředky. Na základě směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank není pro účely MREL obecně vyžadováno povinné podřízení způsobilých nástrojů. To v praxi znamená, že určitý závazek způsobilý pro MREL může být v případě platební neschopnosti zařazen na stejnou úroveň (*pari passu*) s některými jinými závazky, které na základě směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nejsou způsobilé k

<sup>1</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

<sup>2</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1.

rekapitalizaci z vnitřních zdrojů; to se může týkat provozních závazků, jako jsou krátkodobé mezibankovní úvěry, nebo některých jiných závazků, které k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů způsobilé jsou, avšak mohly by z ní být vyloučeny diskrečním rozhodnutím, pokud je orgán příslušný k řešení krize schopen odůvodnit, že jejich rekapitalizace z vnitřních zdrojů by byla obtížná z důvodu operačního provedení nebo rizika systémové nákazy (např. u derivátů). To by mohlo vést k situacím, kdy by držitelé dluhopisů, kteří byli podrobena rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, mohli tvrdit, že se jim v rámci řešení krize dostalo horšího zacházení, než by tomu bylo v hypotetickém úpadkovém řízení. V takovém případě by museli být kompenzováni finančními prostředky z fondu pro řešení krizí. Aby se tomuto riziku předešlo, mohou orgány příslušné k řešení krize rozhodnout, že požadavek MREL by měl být splněn pomocí nástrojů, které jsou v rámci úpadkového řízení řazeny pod jiné závazky, u nichž je rekapitalizace z vnitřních zdrojů buď ze zákona nemožná, nebo je obtížná („požadavek podřízenosti“).

Na globální úrovni Rada pro finanční stabilitu (FSB) dne 9. listopadu 2015 zveřejnila specifikace celkové kapacity absorbovat ztráty („standard TLAC“), jenž byl následující týden přijat na summitu skupiny G20 v Turecku<sup>3</sup>. Standard TLAC vyžaduje, aby globální systémově významné banky, v právních předpisech Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI), držely dostatečný minimální objem závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty, a tedy způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů („minimální požadavek TLAC“), aby byla při řešení krize zajištěna hladká a rychlá absorpce ztrát a rekapitalizace. Ve sdělení ze dne 24. listopadu 2015<sup>4</sup> se Komise zavázala do konce tohoto roku předložit legislativní návrh, aby bylo možné implementovat standard TLAC v dohodnuté lhůtě roku 2019.

Tento návrh je součástí úsilí Komise o zavedení standardu TLAC v Unii, a to společně s řadou dalších návrhů, jimiž se pozměňuje stávající rámec Unie pro ozdravné postupy a řešení krize.

Návrh se konkrétně týká určitých změn směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank v souvislosti s insolvenčním rankingem držitelů dluhových nástrojů emitovaných bankami Unie pro účely dosažení souladu s uvedenou směrnicí a s požadavky TLAC na kapacitu bank k absorpci ztrát a rekapitalizaci. V zájmu spolehlivého operačního provedení, silných pravomocí k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a zamezení právní nejistoty vyžaduje standard TLAC, aby závazky byly pro TLAC způsobilé, pouze pokud jsou podřízeny ostatním závazkům, tj. pokud v případě úpadkového řízení nebo řešení krize absorbují ztráty před ostatními „přednostními“ závazky, které jsou ze způsobilosti pro TLAC výslovně vyloučeny, jako jsou deriváty, kryté vklady nebo daňové závazky. Standard TLAC proto stanoví požadavek podřízenosti (s určitými výjimkami), avšak nepředepisuje, jak dosáhnout jeho splnění.

Požadavek TLAC na držení podřízených nástrojů, v kombinaci s potenciální diskreční žádostí orgánů příslušných k řešení krize v Unii, aby byl MREL splněn rovněž pomocí podřízených nástrojů, některé členské státy podnítily k přehodnocení jejich vnitrostátního insolvenčního

<sup>3</sup> FSB, *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet* (Zásady týkající se kapacity v případě řešení krize absorbovat ztráty a provádět rekapitalizaci u globálních systémově významných bank (G-SVB); specifikace celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC)), 9. listopadu 2015.

<sup>4</sup> Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

rankingu. Řada členských států v rámci svých vnitrostátních insolvenčních právních předpisů změnila (nebo tato změna probíhá) insolvenční ranking některých bankovních věřitelů, aby umožnila uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a zajistila, aby jejich globální systémově významné instituce splnily požadavek podřízenosti podle standardu TLAC. V některých státech byl stávající inventář nezajištěného prioritního dluhu s okamžitou účinností podřízen, aby banky mohly splnit jakýkoli požadavek podřízenosti vyplývající ze směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank nebo ze standardu TLAC. V jiných státech by banky musely emitovat nové dluhové nástroje splňující kritérium podřízenosti. Jelikož se doposud přijaté vnitrostátní předpisy značně liší, existuje mezi zúčastněnými stranami a členskými státy široká shoda na tom, že rozdílné přístupy k předepsanému insolvenčnímu rankingu bankovních věřitelů vyvolávají u emitentů i investorů nejistotu a ztěžují uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u přeshraničních institucí. Tato nejistota by také mohla vést k narušení hospodářské soutěže v tom smyslu, že by se držitelům nezajištěných dluhových nástrojů mohlo v různých členských státech dostat rozdílného zacházení a náklady na splnění požadavků TLAC a MREL pro banky by se mohly členský stát od členského státu lišit. Kromě toho by se v rámci těchto různých vnitrostátních insolvenčních režimů dostalo věřitelům bank velmi rozdílného zacházení při nákupu dluhových nástrojů emitovaných bankami, na něž se vztahují různé vnitrostátní režimy hierarchie věřitelů.

Z výše uvedených důvodů Evropský parlament ve své zprávě o bankovní unii<sup>5</sup> vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na další snížení právních rizik nároků v souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a Rada ECOFIN ve svých závěrech ze dne 17. června 2016<sup>6</sup> Komisi vyzvala, aby předložila návrh společného přístupu k hierarchii bankovních věřitelů.

Specifický návrh o hierarchii bankovních věřitelů je odůvodněn konkrétní povahou dotčené tematiky a naléhavostí potřeby harmonizovaných předpisů Unie, aby se zabránilo dalšímu narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

### **1.1 Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Stávající rámec Unie pro řešení krize bank již od všech bank v Unii vyžaduje, aby držely dostatečný objem závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty, a tedy způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, jež by se uskutečnila v případě řešení krize banky. Tento návrh prostřednictvím splnění požadavku podřízenosti na základě směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a standardu TLAC usnadní použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, a zlepší tak uplatňování stávajících předpisů a napomůže provedení standardu TLAC v Unii. Návrh je proto v souladu s celkovým cílem rámce řešení krize bank v Unii, tedy snížení podpory ze strany daňových poplatníků při řešení krize bank.

### **1.2 Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je součástí širšího přezkumu právních předpisů Unie ve finanční oblasti, jehož záměrem je snížit rizika ve finančním sektoru a zároveň podporovat udržitelné financování ekonomické činnosti. Je plně v souladu se základními cíli EU, jimiž je finanční stabilita, snížení podpory ze strany daňových poplatníků při řešení krize bank a přispění k udržitelnému financování ekonomiky.

<sup>5</sup> Zpráva o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2015 (2015/2221(INI)).

<sup>6</sup> Závěry Rady ze dne 17. června 2016 o plánu na dokončení bankovní unie: [http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837\\_cs.pdf](http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_cs.pdf).

## **2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA**

### **2.1 Právní základ**

Navrhaná směrnice pozměňuje stávající směrnici o ozdravných postupech a řešení krize bank. Právní základ návrhu je stejný jako u uvedené směrnice, tedy článek 114 Smlouvy o fungování EU (SFEU). Toto ustanovení umožňuje přijímat opatření ke sblížení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Návrh harmonizuje vnitrostátní právní předpisy týkající se ozdravných postupů a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, zejména pokud jde o jejich kapacitu v případě řešení krize absorbovat ztráty a provést rekapitalizaci, v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby členské státy a banky Unie měly stejné nástroje a kapacitu k reakci na selhání bank v souladu s dohodnutými mezinárodními standardy (standard TLAC).

Návrh na vnitřním trhu stanoví harmonizovaná pravidla ohledně zacházení s některými věřiteli bank v případě řešení krize, a díky tomu v souvislosti s kapacitou bank pro absorpci ztrát a provedení rekapitalizace výrazně redukuje rozdíly mezi vnitrostátními pravidly, které by mohly na vnitřním trhu narušovat hospodářskou soutěž. Účelem návrhu tudíž je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Článek 114 SFEU je proto vhodným právním základem.

### **2.2 Subsidiarita**

Podle zásady subsidiarity stanovené v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o EU jedná Unie v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie.

Unie a její členské státy jsou odhodlány uskutečnit rámec Unie pro ozdravné postupy a řešení krize bank v souladu s mezinárodními standardy. V případě neexistence opatření na úrovni Unie by členské státy musely samy přijmout pravidla týkající se zacházení s bankovními věřiteli při řešení krize, aby umožnily použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na základě směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank a provedly mezinárodně dohodnutý standard TLAC. V důsledku značně odlišných vnitrostátních pravidel se banky a jejich věřitelé (investoři) potýkají s právní nejistotou, rozdílnými a potenciálně vyššími náklady ve srovnání se situací, kdy by byla přijata opatření na úrovni Unie. Opatření na úrovni Unie jsou proto žádoucí za účelem umožnění harmonizovaného použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s globálním standardem TLAC, aby se maximálně snížily náklady bank a jejich věřitelů na dodržování předpisů a aby bylo zajištěno účinné řešení krize v případě selhání bank.

### **2.3 Proporcionalita**

Podle zásady proporcionality by obsah ani forma opatření Unie neměly překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jejich cílů, v souladu s celkovými cíli Smluv. Návrh by neměl podstatný vliv na zátěž, kterou pro banky představuje dodržování stávajících pravidel ohledně kapacity pro absorpci ztrát a provedení rekapitalizace, a snížil by jejich náklady na splnění standardu TLAC na minimum. Práva bankovních věřitelů a investorů, pokud jde o stávající inventář dluhu bank, navíc nebudou dotčena. Ustanovení návrhu jsou proto proporcionální k tomu, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů.

### **3. VÝSLEDKY POSOUZENÍ DOPADŮ**

#### **3.1 Posouzení dopadů**

Tento návrh, který je součástí souboru širšího přezkumu právních předpisů Unie ve finanční oblasti, jejichž záměrem je snížit rizika ve finančním sektoru, byl předmětem rozsáhlého posouzení dopadů. Návrh zprávy o posouzení dopadů byl dne 7. září 2016 předložen Výboru pro kontrolu regulace<sup>7</sup> v rámci Komise. Výbor nejprve vydal negativní stanovisko. Poté byla zkvalitněna data, z nichž přezkumný soubor vychází, a výbor vydal dne 27. září 2016 kladné stanovisko.

V souladu se svou politikou „lepší právní úpravy“ provedla Komise posouzení dopadů několika alternativních koncepcí. Možnosti politiky byly posuzovány s ohledem na klíčové cíle posílení kapacity pro absorpci ztrát a provedení rekapitalizace bank při řešení krizí a právní jistoty a soudržnosti rámce pro řešení krizí. Posouzení bylo provedeno s ohledem na efektivitu dosažení výše uvedených cílů a nákladovou efektivnost provádění různých variant politiky.

Posouzení dopadů zahrlo variantu nezměněné politiky, pokud jde o hierarchii věřitelů v úpadkovém řízení v rámci Unie, protože tato varianta na vnitřním trhu s nezajištěným prioritním dluhem bank narušuje hospodářskou soutěž, což je způsobeno tím, že rozdílné postavení držitelů bankovního dluhu v různých členských státech může mít nerovnoměrné dopady na náklady financování bank. Pokud jde o harmonizaci, bylo zvažováno několik podvariant<sup>8</sup> a posouzení dopadů dospělo k závěru, že nákladově nejefektivnější cestou, jak splnit požadavek podřízenosti podle standardu TLAC pro G-SVI, je vytvoření specifické „nepreferenční“ prioritní kategorie nezajištěného dluhu. Orgány příslušné k řešení krize by si poté v jednotlivých případech vyžádaly splnění MREL pomocí podřízeného dluhu. Na rozdíl od kapitálových nástrojů by u takovýchto dluhových nástrojů mohla být rekapitalizace z vnitřních zdrojů provedena pouze při řešení krize banky, poté, co by byly odepsány nebo konvertovány případné kapitálové nástroje, a před provedením rekapitalizace z vnitřních zdrojů u jiných prioritních závazků. Hlavní výhodou této varianty je, že by banky mohly pokračovat v emisi (méně nákladných) prioritních dluhových nástrojů pro účely financování nebo z provozních důvodů, zatímco nová kategorie dluhových nástrojů by mohla být použita hlavně pro účely dodržení předpisů ohledně kapacity pro absorpci ztrát a rekapitalizaci.

#### **3.2 Základní práva**

Tento návrh dodržuje základní práva a respektuje zásady zakotvené zejména v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na vlastnictví a svobodu podnikání, a je nutno jej v souladu s těmito právy a zásadami používat. Tato směrnice konkrétně zajišťuje, že zásah do vlastnických práv bankovních věřitelů nebude nepřiměřený. Zajistí, aby dotčeným věřitelům nevznikly větší ztráty, než které by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo k likvidaci instituce v běžném úpadkovém řízení.

### **4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY**

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

<sup>7</sup> [Link to Impact Assessment and to its summary.](#)

<sup>8</sup> Jedná se o tyto tři podvarianty: i) zákonem stanovené podřízení veškerých nezajištěných dluhových nástrojů s retroaktivní účinností; ii) vytvoření nepreferenční prioritní kategorie dluhových nástrojů; iii) zákonem stanovená preference veškerých vkladů před prioritními dluhovými nástroji.

## **5. OSTATNÍ PRVKY**

### **5.1 Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh vyžaduje, aby členské státy provedly změny směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank do svých právních předpisů do [června 2017], a od bank požaduje, aby pozměněné předpisy splnily do [července 2017].

### **5.2 Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Návrh pozměňuje článek 108 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank částečnou harmonizací hierarchie věřitelů bank v úpadkovém řízení, pokud jde o stupeň priority držitelů nezajištěného prioritního dluhu banky, který je způsobilý ke splnění pravidel uvedené směrnice a standardu TLAC pro kapacitu k absorpci ztrát a rekapitalizaci bank, zejména požadavku podřízenosti.

Nové ustanovení zachovává stávající kategorii prioritního dluhu, avšak vytváří novou kategorii aktiv: „nepreferenční“ prioritní dluh, jenž by měl být předmětem rekapitalizace z vnitřních zdrojů při řešení krize až po ostatních kapitálových nástrojích, ale před ostatními prioritními závazky. Instituce mohou nadále emitovat dluhové nástroje v obou kategoriích, avšak pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie je způsobilá pro minimální požadavek TLAC nebo případný požadavek podřízenosti, který mohou orgány příslušné k řešení krize nařídit případ od případu.

Navrhovanou směrnicí by neměl být dotčen stávající inventář dluhu bank a jeho zákonné pořadí v úpadkovém řízení; po datu její použitelnosti bude uplatňována na veškeré emise dluhu bank. Insolvenční ranking dluhových nástrojů emitovaných před datem použitelnosti této směrnice uvedeným v čl. 2 odst. 1 [červenec 2017] by se měl řídit právními předpisy členských států přijatými ke dni [31. prosince 2016].

Navrhovaná směrnice ukládá členským státům, aby ji provedly do [června 2017], a její datum použitelnosti je stanoveno na [červenec 2017].

## Návrh

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,**

**kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky<sup>9</sup>,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru<sup>10</sup>,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada pro finanční stabilitu (FSB) dne 9. listopadu 2015 zveřejnila specifikace celkové kapacity absorbovat ztráty („standard TLAC“), jež byly přijaty na summitu skupiny G20 v listopadu 2015. Standard TLAC vyžaduje, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI), držely dostatečný minimální objem závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty, a tedy způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, aby byla při řešení krize zajištěna hladká a rychlá absorpce ztrát a rekapitalizace. Ve sdělení ze dne 24. listopadu 2015<sup>11</sup> se Komise zavázala do konce roku 2016 předložit legislativní návrh, jenž by umožnil implementaci standardu TLAC v mezinárodně dohodnuté lhůtě roku 2019.
- (2) Implementace standardu TLAC v Unii musí zohledňovat stávající individuálně stanovený minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“), vztahující se na všechny úvěrové instituce a investiční podniky v Unii v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU<sup>12</sup>. Jelikož TLAC i MREL sledují stejný

<sup>9</sup> Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

<sup>10</sup> Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

<sup>11</sup> Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

<sup>12</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 173, 12.6.2014. s. 190.



cíl, jímž je zajištění toho, aby úvěrové instituce a investiční podniky v Unii měly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty, měly by být oba požadavky doplňujícími se prvky společného rámce. Na operační úrovni by měla být harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI („minimální požadavek TLAC“) do právních předpisů Unie zavedena změnami nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013<sup>13</sup>, zatímco dodatečný požadavek pro G-SVI a požadavek pro subjekty jiné než G-SVI, oba stanovené individuálně pro jednotlivé instituce, by měly být řešeny cílenými změnami směrnice 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014<sup>14</sup>. Pokud jde o pořadí nezajištěných dluhových nástrojů v insolvenční hierarchii, doplňují relevantní ustanovení této směrnice ustanovení výše uvedených právních předpisů a směrnice 2013/36/EU<sup>15</sup>.

- (3) Členské státy by měly zajistit, aby úvěrové instituce a investiční podniky měly dostatečnou kapacitu absorbovat ztráty a provádět rekapitalizaci, aby byla při řešení krize zajištěna hladká a rychlá absorpce ztrát a rekapitalizace s minimálním dopadem na finanční stabilitu a daňové poplatníky. Mělo by toho být dosaženo tím, že úvěrové instituce a investiční podniky budou soustavně splňovat minimální požadavek TLAC stanovený v nařízení (EU) č. 575/2013 a požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU.
- (4) Standard TLAC, implementovaný do práva Unie nařízením (EU) č. 575/2013, vyžaduje, aby G-SVI splnily minimální požadavek TLAC (s některými výjimkami) pomocí podřízených závazků vyplývajících z dluhových nástrojů, které se v úpadečném řízení řadí pod ostatní prioritní závazky („požadavek podřízenosti“). Směrnice 2014/59/EU umožňuje orgánům příslušným k řešení krize, aby si případ od případu vyžádaly, aby G-SVI a jiné instituce splnily svůj individuální požadavek pomocí podřízených závazků, aby se zmírnilo riziko právního napadení ze strany věřitelů na základě toho, že jejich ztráty při řešení krize jsou vyšší, než ztráty, které by jim vznikly v běžném úpadečném řízení.
- (5) Řada členských států v rámci svých vnitrostátních insolvenčních právních předpisů změnila (nebo tato změna probíhá) insolvenční ranking nezajištěných prioritních dluhových nástrojů, aby svým úvěrovým institucím a investičním podnikům umožnily splnit požadavek podřízenosti stanovený v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2014/59/EU.
- (6) Doposud přijaté vnitrostátní předpisy se značně liší. Neexistence harmonizovaných pravidel Unie vyvolává u emitujících úvěrových institucí, investičních podniků i investorů nejistotu a ztěžuje uplatnění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u přeshraničních institucí. Dalším následkem je narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady úvěrových institucí a investičních podniků na splnění požadavku podřízenosti stanoveného v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2014/59/EU a náklady, které nesou investoři při koupi dluhových nástrojů

<sup>13</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

<sup>14</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1.

<sup>15</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

emitovaných úvěrovými institucemi a investičními podniky, se mohou v rámci Unie značně lišit.

- (7) Evropský parlament ve své zprávě o bankovní unii vyzval Komisi, aby předložila návrhy na další snížení právních rizik nároků v souladu se zásadou, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, a Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016<sup>16</sup> Komisi vyzvala, aby v zájmu zvýšení právní jistoty v případě řešení krize předložila návrh společného přístupu k hierarchii bankovních věřitelů.
- (8) Je proto nezbytné odstranit významné překážky fungování vnitřního trhu, zabránit narušování hospodářské soutěže způsobené neexistencí harmonizovaných pravidel Unie pro hierarchii bankovních věřitelů a zamezit tomu, aby takové překážky a narušení vznikaly v budoucnosti. V důsledku toho by vhodným právním základem této směrnice měl být článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) podle výkladu v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (9) Za účelem minimalizace nákladů úvěrových institucí a investičních podniků na splnění požadavku podřízenosti a jakéhokoli negativního dopadu na náklady jejich financování by tato směrnice měla členským státům umožnit zachování stávající kategorie nezajištěného prioritního dluhu, která má z dluhových nástrojů nejvyšší insolvenční ranking a její emise je pro úvěrové instituce a investiční podniky méně nákladná, než jakékoli jiné podřízené závazky. Měla by nicméně členským státům uložit povinnost vytvořit novou kategorii aktiv: „nepreferenční“ prioritní dluh, jenž by měl být předmětem rekapitalizace z vnitřních zdrojů při řešení krize až po ostatních kapitálových nástrojích, ale před ostatními prioritními závazky. Úvěrové instituce a investiční podniky by měly mít nadále volnost emitovat dluhové nástroje v obou kategoriích, avšak pouze „nepreferenční“ prioritní kategorie by měla být způsobilá pro splnění požadavku podřízenosti stanoveného v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2014/59/EU. To by mělo úvěrovým institucím a investičním podnikům umožnit, aby pro své financování nebo z jakýchkoli jiných provozních důvodů používaly méně nákladné preferenční dluhové nástroje, zatímco za účelem splnění požadavku podřízenosti budou emitovat novou „nepreferenční“ prioritní kategorii.
- (10) Aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů splnila kritéria způsobilosti podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2014/59/EU, měly by členské státy zajistit, aby jejich počáteční smluvní splatnost trvala jeden rok, aby neměly derivátové prvky a aby příslušná smluvní dokumentace týkající se jejich emise výslovně uváděla jejich pořadí v běžném úpadkovém řízení.
- (11) Aby se zvýšila právní jistota pro investory, měly by členské státy zajistit, aby jejich standardní prioritní dluhové nástroje měly v jejich vnitrostátních insolvenčních právních předpisech vyšší stupeň priority, než nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů v rámci běžného úpadkového řízení. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby nová „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů měla vyšší stupeň priority než kapitálové nástroje nebo jakékoli jiné podřízené závazky, a aby na rozdíl od takových nástrojů či závazků mohla být u nové „nepreferenční“ prioritní kategorie dluhových nástrojů rekapitalizace z vnitřních zdrojů provedena pouze v případě, kdy se emitující instituce nachází v režimu řešení krize.
- (12) Vzhledem k tomu, že cílů této směrnice, totiž stanovení jednotných pravidel pro hierarchii bankovních věřitelů pro účely rámce Unie pro ozdravné postupy a řešení

<sup>16</sup> Závěry Rady ze dne 17. června 2016 o plánu na dokončení bankovní unie: [http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837\\_cs.pdf](http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_cs.pdf).

krize, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu rozsahu a účinků lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (13) Je vhodné, aby se změny směrnice 2014/59/EU stanovené touto směrnicí použily na závazky emitované k datu použitelnosti této směrnice či po tomto datu a na závazky, jež budou k uvedenému datu dosud nesplacené. Nicméně pro účely právní jistoty a v zájmu maximálního možného snížení přechodných nákladů by členské státy měly zajistit, aby se zacházení se všemi nesplacenými závazky, které úvěrové instituce a investiční podniky emitovaly před uvedeným datem, řídilo právními předpisy členských států přijatými k datu [31. prosince 2016]. Na nesplacené závazky by se tak měly nadále vztahovat regulační požadavky stanovené směrnicí 2014/59/EU a příslušnými vnitrostátními právními předpisy ve znění přijatém ke dni [31. prosince 2016],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

### *Článek 1*

#### *Změny směrnice 2014/59/EU*

1. V názvu článku 108 se vypouští slovo „vkladů“ a v čl. 108 písm. a) prvním pododstavci se vypouštějí slova „bez přednostních práv“.
2. Na konci článku 108 se doplňují nové odstavce, které zní:

„2. Členské státy zajistí, aby u subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) a d) běžné nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které mají na základě vnitrostátních právních předpisů upravujících běžné úpadkové řízení mezi dluhovými nástroji nejvyšší stupeň priority, měly vyšší stupeň priority než nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů, které splňují tato kritéria:

  - a) počáteční smluvní splatnost dluhových nástrojů trvá jeden rok;
  - b) nemají žádné derivátové prvky;
  - c) příslušná smluvní dokumentace týkající se jejich emise výslovně uvádí stupeň priority podle tohoto odstavce.
3. Členské státy zajistí, aby běžné nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů uvedených v odstavci 2 měly na základě vnitrostátních právních předpisů upravujících běžné úpadkové řízení vyšší stupeň priority než pohledávky vyplývající z nástrojů uvedených v čl. 48 odst. 1 písm. a) až d).
4. Členské státy zajistí, aby se jejich vnitrostátní právní předpisy upravující běžné úpadkové řízení přijaté ke dni [31. prosince 2016] použily na běžné nezajištěné pohledávky vyplývající z dluhových nástrojů emitovaných subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c) a d) před datem [datum použitelnosti této směrnice – červenec 2017].“

*Článek 2  
Provedení*

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [června 2017]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.  
Použijí tyto předpisy ode dne [července 2017].
2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi a Evropskému orgánu pro bankovníctví znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 3  
Vstup v platnost*

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 4  
Určení*

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament  
předseda*

*Za Radu  
předseda / předsedkyně*